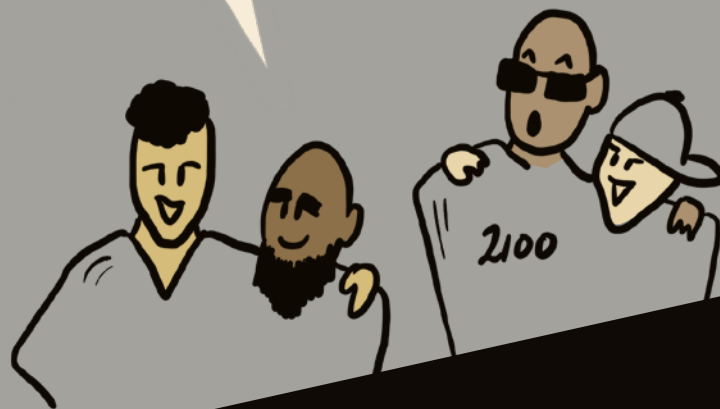

DA WILD BUNCH

**FORTÆLLINGER FRA
GADEPLANSARBEJDET PÅ ØSTERBRO**

Ansvarlig

Centerleder Søren Bot, Pumpestationens
Fritidscenter. Klubfællesskabet Østerbro 2020.

Projekt

Grav kvaliteten ud af hverdagshandlingerne i
klubarbejdet på Østerbro.
Fokus på gadeplansarbejdet.

Projektgruppe

Tamey Cann-bruun, Lamonte (Monty) Larsen
og Marie Lørring Dahl.

Tekst, tegninger og idé

Marie Lørring Dahl, cand.pæd. i Pædagogisk
Psykologi, udviklingskonsulent og grafisk
facilitator i www.udviklingsrum.dk

Grafisk design

Rikke Winkler Nilsson, Fetch Grafik.

Tryk

Christensen Grafisk.

Hvem ved, hvis de ikke var der,
hvad vi så havde rendt rundt og
lavet. Vi var en 7-9 drenge der
godt kunne lave drengestregere af
den lidt grovere karakter. Når der
er for mange hjerner til stede,
bliver alting jo lidt vildere. Så at
de havde et tilbud til os, der holdt
os fra gaderne, der skal man ikke
være ingeniør for at se, at det
ikke var helt dårligt.

Da wild Bunch Da club In da club eller blot... Klubben

INDHOLD

Indhold	3
Introduktion	4
Præsentation af gadeplansarbejdet på Østerbro	5
Da Wild Bunch – de unges stemmer	6
Aktiviteter – hvad laver vi?	6
Det pædagogiske arbejde - meningsprofilen	8
Resultaterne	9
Handlingerne	10
Betingelserne	11
Da Wild Bunch – de unges stemmer	12
Fællesskab og noget at være sammen om	12
Positive voksenrelationer	13
Værdier	14
Portrætter	16
Litteratur og inspiration	23

INTRODUKTION

Gadeplansarbejdet er en del af klubbydelsindsatsen på Østerbro, hvis overordnede mål er, at skabe social lighed og trivsel for alle børn og unge i bydelen. *”Det store flertal af unge i bydelen har hensigtsmæssige opvækstbetingelser, undtaget herfra er visse områder på Ydre Østerbro hvor befolknings-sammensætningen er kritisk og præget af social mistrivsel hvilket gør at en del af ungesegmentet vurderes at være decideret udsatte ved ikke at have samme vilkår og muligheder som deres jævnaldrende i bydelen. Indsatserne i klubbydelsplanen har til formål at rette op på denne sociale skævvridning ved at iværksætte særlige tilbud der kan støtte og vejlede netop denne målgruppe.”* (Klubbydelsplanen Østerbro 2019-2020, Københavns Kommune)

Klubfællesskabet Østerbro har igangsat projektet "Grav kvaliteten ud af hverdagshandlingerne" med henblik på at synligøre og dokumentere det gadepædagogiske arbejde. Projektgruppen har arbejdet med en narrativ tilgang til dokumentation og har valgt at gå frem efter Meningsmetoden, der tager udgangspunkt i spørgsmålene: Hvad er den højere mening med arbejdet her? – og hvordan forløser vi den helt kontret? Gennem analyse af gadepædagogernes fortællinger om Gyldne øjeblikke indkredses den helt særlige mening, der skabes for de unge. Med meningsprofilen gives et indblik i det konkrete gadepædagogiske arbejdes resultatmål, handlinger og betingelser.

”Et gyldent øjeblik er en situation, som har gjort medarbejderne fagligt stolte og rørte, fordi de gjorde en forskel for brugeren og dermed forløste insitutionens potentiale”

Fra bogen
”Lær af de gyldne øjeblikke”

Samtidig har det været ønsket at undersøge de unges oplevelser af mødet med gadepædagogerne, fællesskabet med andre unge og de aktiviteter de har taget del i. De unges perspektiv præsenteres her i pjecen med deres egne ord i interviewcitater, udsagn og portætter. De unges stemmer er indhentet gennem fokusgruppeinterview (12 deltagere), skriftlige besvarelser af fokusgruppeinterviewsspørgsmålene (11 besvarelser) og individuelle livshistorieinterviews (6 deltagere). Der er

anvendt andre navne for at anonymisere efter aftale med de unge. Enkelte har deltaget både i fokusgruppe og individuelt interview. I alt har 26 forskellige unge mellem 15 og 26 år bidraget med deres stemme til fortællingerne om gadeplansarbejdet på Østerbro.

PRÆSENTATION AF GADEPLANSARBEJDET PÅ ØSTERBRO

Gadeplansarbejdet er en del af klubbydelsindsatsen på Østerbro i Københavns Kommune. Der er ansat to gadepædagoger til at varetage indsatsen, der består i:

- En facebook gruppe, Da Wild Bunch, et virtuelt samlingssted for unge ml 13-18 (25) i området ydre østerbro, Vognmarksmarken og omkring Kildevældskolen. Oprettet i 2010. Der er pt 141 medlemmer (oktober 2020).
- Et værested, pt lånes lokale på Klub Lomholt en gang om ugen. Tidligere var det to gange om ugen på Kildevælds fritidsklub.
- Sportsaktiviteter primært fodbold ca. to gange om ugen.
- Kolonier ca. en gang årligt.
- Ture ud af lokalområdet ca. en gang om ugen.
- Opsøgende arbejde på skiftende lokationer efter behov. I efteråret 2020 er der særligt fokus på unge, der opholder sig ved Skolen på Strandboulevarden i aftentimerne.
- Løbende samarbejde på tværs med fritidscentrene i bydelen.
- Samarbejde med SSP, det lokale foreningsliv, erhvervsliv og skoler.
- Kontakt med og inddragelse af forældre i særlige situationer.

Gadepædagogerne

Lamonte (Monty) Larsen, 40 år, uddannet ungdomspædagog og ansat 2007. Han er opvokset i Malmø og Allerød i en flerkulturel familie. Har spillet basketball på eliteplan i Alba og Stevnsgade Basketklub.

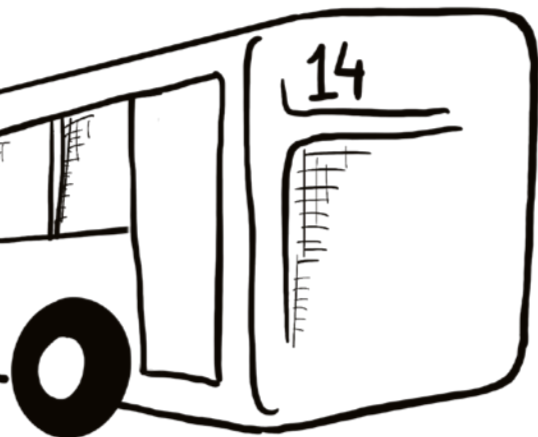
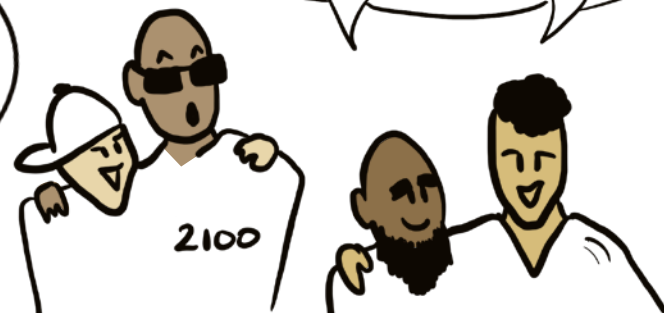
Tamey Cann-Brunn, 43 år, uddannet ungdomspædagog og ansat i 2009. Han er født og opvokset på Nørrebro med dansk mor og ghanesisk far. Har spillet basketball på Nørrebro på eliteplan.

DA WILD BUNCH – DE UNGES STEMME

Vi har fede timer med god mad, gode snakke og en masse Playstationturneringer.

"In da club" – det er et sted vi kan være sammen. Fællesskabet, det betyder alt.

Vi tager på ture. De er fede. Fx til Sommerland Sjælland.

Vi spiller den poker dér – ikke om penge i hvert fald.

AKTIVITETER – HVAD LAVER VI?

Mine venner og jeg kommer ikke i klubben for at sidde og spille skak, men derimod for at være sammen med Tamey og Monty.

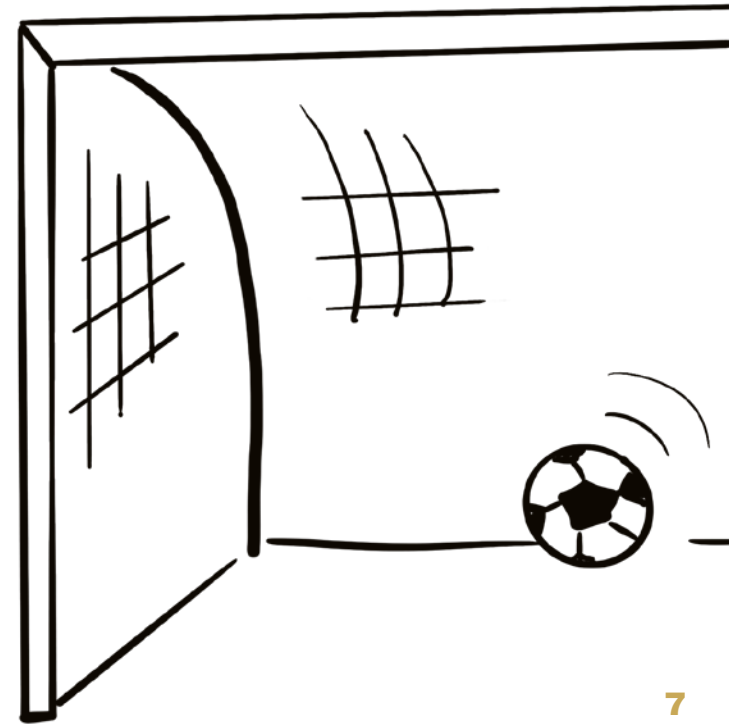
Forskellige aktiviteter såsom kortspil, billard, bordtennis, fodbold, lektier.

Vi har selv indflydelse på de ture vi tager på. Vi stemmer om det. Der er demokrati. Det er jo ikke Somalia, vel?

Altså vi får også rådgivning derovre. De er gode til at svare på det uden at kontakte forældrene.

Vi spiller fodbold to gange om ugen – og nogen gange har vi en træner udefra.

Når vi er sammen i fællesskab så snakker vi sammen om alt, der lige falder os ind. Følelser, rejser, ting og sager, oplevelser, det kan være alt.

DET PÆDAGOGISKE ARBEJDE - MENINGSPROFILEN

Vores meningsprofil er den mening vi skaber for de unge. Det er det aftryk vi sætter eller den forskel vi gør i deres liv. Den kan ses i de resultater, som vi stræber efter at opnå. Den kan findes i vores konkrete pædagogiske handlinger og den viser sig i den måde vi organiserer og skaber det pædagogiske miljø på.

RESULTATERNE

De vigtigste mål for vores arbejde med de unge:

Vi giver de unge...

- Oplevelsen af at være en del af et positivt fællesskab og at de selv er medskabere af den gode stemning.
- Mulighed for at se sig selv på en anden måde og oplevelsen at kunne klare sig i en helt almindelig sammenhæng.
- Erfaring med, at regler og rammer er der af en grund og oplevelsen af, at de kan honorere dem.
- Oplevelsen af at holde fast og lykkes med det, de sætter sig for i stedet for at give op.
- Mulighed for at honorere tillid og vise at de kan.
- Erfaring med at sige undskyld og at der kan komme noget positivt ud af at indrømme sine fejl.
- Oplevelser med at vise omsorg for andre.
- Erfaring med, at det kan være rart at koncentrere sig og fordybe sig i samtale.

HANDLINGERNE

De konkrete pædagogiske handlinger som er helt centrale for, at vi skaber mening for de unge:

- Vi tager styring, holder fast og er urokkelige.
- De unge ved hvad vi står for og de kender rammerne for samvær og aktiviteter.
- Vi møder de unge med øjenkontakt og kram – hver gang.
- Vi forstår deres slang, taler deres sprog og leger med dem.
- Vi bruger os selv som rollemodeller. Fx. ved at stille os ved siden af de unge, når vi er på ukendt grund sammen og vise at det er OK at lade andre styre.
- Vi involverer dem, beder om deres hjælp og viser vores egen sårbarhed.
- Vi informerer klart og tydeligt og er opsøgende i kontakten til forældre.

BETINGELSERNE

De strukturer og måder at organisere sig på, som er udslagsgivende for at vi kan skabe resultater og gøre en forskel:

- Stabilitet og gentagelser – vi er kontinuerligt til stede.
- Vi skaber et tillidsfuldt rum baseret på sunde og tætte relationer.
- Vi forventer at de unge altid vil det bedste.
- Vi er sammen om noget positivt.
- Vi etablerer situationer, hvor de unge kan reflektere.
- Der arrangeres aktiviteter på tværs i samarbejde med klubberne i bydelen.
- Forældrene er trygge, da vi har et højt informationsniveau og de kender os fra netværksmøder.

DA WILD BUNCH – DE UNGES STEMME

FÆLLESSKAB OG NOGET AT VÆRE SAMMEN OM

Hvad betyder
Da Wild Bunch for jer?

Det betyder alt for én – fx. både det sociale og nærmest det hele. Man har noget at se frem til hver tirsdag – og så har man også noget at lave i stedet for bare at være udenfor, ik?

- Det har været som ens andet hjem med sjov og ballade, men også motiverende og vejledende.
- Sammenholdet. Gode aftener med en masse grin, men samtidig alvorlige og dybe samtaler.

- Det fungerer som et samlingssted, hvor man mødes med alle sine venner og lærer nye mennesker at kende.
- Vi deler den viden vi har hver især, da vi ligesom alle er forskellige og har hver vores oplevelser/ekspertiser i forskellige ting.
- Det er vigtigt at huske på, at klubben har skabt nye relationer. Det er ikke kun de samme 5 mennesker som er faldet for dette tilbud og har nydt godt af det. Jeg har efterhånden

lært mange forskellige at kende. Det betyder at når man mødes på gaden, så kan man pludselig få tiden til at gå med fodbold, basket eller andet (fordi det var sjov da vi gjorde det med Monty og Tamey).

- Det gør helt klart en stor forskel for mange unge mennesker og holder folk fra det dårlige. Det holdte os ude af kriminaliteten.

POSITIVE VOKSENRELATIONER

Beskriv jeres relation til Tamey og Monty.

De er bare to brændende, positive og motiverende glade sjæle, der kan få smilet frem i én selv de værste dage. Når alt går galt får de bare en på benene igen.

- Fuldstændig unik tilgang til pædagogik og til at fange unges opmærksomhed.
- De er rigtig, rigtig dygtige. Så føler man den der trykke relation. Det er mere som en ven eller ældre ven.
- De rent faktisk lytter til ens problemer og ikke hele tiden prøver at belære, men i stedet giver nyttige råd.
- De er ligesom en livsguide nogengange, det har de i hvert fald været over for mig et par gange i et par år.
- Man har altid udover at hygge sig skide meget med dem, kunnet snakke med dem om ting, som man måske ikke ville tale med andre om.
- De har lært mig at ikke alle voksne er nogle røvhuller og man skal give alle en chance. Den fedeste oplevelse de har givet mig, er min udvikling og deres støtte til, hvor langt jeg er nået i livet nu!
- De er gode til at møde os unge i øjenhøjde og behandle os med respekt. Udover det har de nogle gode værdier, som automatisk smitter af på en.
- De har en helt speciel forståelse for os unge og hvad vi nu går og bærer rundt på, på vores små fine skuldre.
- Jeg kunne altid gå ned til dem i klubben eller hvis jeg har haft en god nyhed at dele med dem og har set hvor glade de har været på mine vegne. De har været en kæmpe støtte, når livet har været noget rod eller jeg har fucket op.
- De sørger for at vi går den rigtige vej. Det er de rigtig gode til, faktisk.

Hvad er vigtigt i
Da Wild Bunch?

Tryghed og trivsel

For Tamey og Monty er det vigtigt at alle har det godt, føler sig trygge og at det går godt i vores liv.

- Det er et sted hvor man kan komme ned og få glæde i livet, et trygt sted hvor man kan føle sig sikker.
- Vi er mennesker og alle kan fejle.
- Det er et fristed, et helt specielt sted, hvor vi ikke føler vi er i vejen for andre.
- Det er god stemning og trygge rammer.
- Det er et sted hvor man er fri. Et sted hvor man ikke er tvunget til noget. Et sted med muligheder.
- Mangfoldighed og plads til alle.
- Det er et sted hvor man kan få lov at være sig selv.
- Alle bliver hørt, alle er ligeværdige og ingen er bedre end nogen andre.
- I et Danmark hvor racisme og fremmedhad er meget aktuelt, giver både Tamey og Monty en følelse af tillid. De giver plads til alle, uanset baggrund.
- Man var spændt hele ugen til at de åbnede. Det betød tæthed, nærvær og hygge. Der kom mange forskellige mennesker, aldre og personligheder. Men med de største arme der var plads til alle og forståelse for alle. Vi var stort set fra samme område alle sammen, så man lærte hinanden at kende, nok til at vi var sådan et tæt samarbejdende hold på Østerbro. Alle os der er fra området - alle kender alle og alle hjælper alle.

Dannelse og respekt

De synes at det er vigtigt at man opfører sig ordentligt, behandler andre som man selv vil behandles. Der er aldrig nogen grund til at være voldelig, det er bedre at tale om problemerne.

- Respekten overfor hinanden, samfundet og dem (Tamey og Monty). Almen dannelse og pli.
- Man skal opføre sig ordentligt, men samtidig er der plads til at være "os" og få noget ud af aftenen og ikke "bare" hygge.

- Sproget – vi skal tale ordentligt.
- Derudover går de også op i at klubben ikke bare bliver et sted hvor alle kan samles til "fest og ballade". Der findes stadig regler som skal overholdes og hvis de ikke bliver overholdt har det konsekvenser. Det er sket før og så opførte folk sig ordentligt igen, da ingen havde interesse i at klubben skulle holde lukket eller hvad end konsekvenserne måtte være.

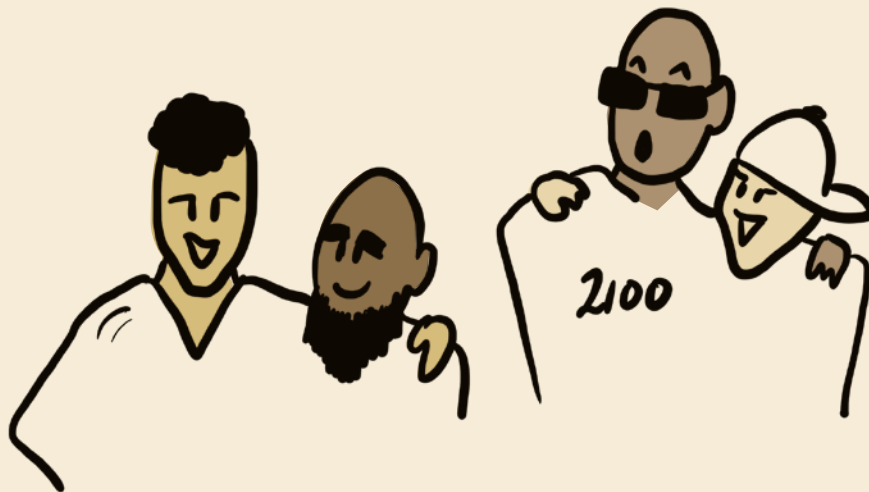
Vi ser ikke Tamey og Monty som pædagoger, vi ser dem som personer, ik? Altså en pædagog, det er en autoritet, én der skal holde øje med én og holde én i nakken. Holde én i kort snor. Altså det gør Tamey og Monty også, men man har stadig sin frihed – og det er det positive ved klubben og det er derfor at folk kommer der i stedet for i en anden klub, hvor man skal melde sig ind med CPR nummer og registreres. Det ønsker folk ikke.

RESPEKT

PORTRÆTTER

AF UNGE MELLEM 18 OG 26 ÅR,
DER HAR VÆRET EN DEL AF DA WILD BUNCH

I portræterne beskriver de unge deres oplevelser af at være en del af Da Wild Bunch og den betydning som fællesskabet i gruppen og relationen til gadepædagogerne har haft for deres liv i dag. De unges egne fortællinger fungerer her som praksiseksempler og kan give os tid og rum til at reflektere over de mulige resultater af det forebyggende gadeplansarbejde. Håbet er, at portræterne kan sætte gang i refleksioner over virkningen af det gadepædagogiske arbejde og inspirere til fremtidig udvikling af indsatsen med at skabe social lighed og trivsel for alle børn og unge.

Hver gang vi møder nogle af Tameys venner, bliver vi altid introduceret som hans børn. Jeg tror ikke Tamey selv ved, at når han siger det, tænker jeg altid "tænk hvis alle havde én som Tamey i deres liv", alle ville føle sig velkomne.

HASAN

Hasan er 26 år. Han er vild med sport, særligt fodbold og er i gang med en bacheloruddannelse indenfor sundhed og ernæring. Han kom ind i Da Wild Bunch i 2007

Jeg var 13 år. Jeg husker det som i går. Jeg spillede fodbold selv i Kildevælds parken med nogle drenge som jeg ikke kendte. Så kom Monty og forklarede om vi vil være en del af deres projekt. De ville gerne have at vi spillede sammen med dem og hjalp dem med at skabe noget kultur og et fedt samarbejde.

Dengang var det sporten der fik mig ind i det. Senere hang jeg bare ud for at slappe af og have det lidt sjovt.

Jeg har altid været en der kunne lide at spille fodbold. Det har ikke handlet så meget om fester, piger osv. Mest fodbold, sport og familie. Personligt har jeg aldrig været i en form for miljø, der skulle ende ud i noget ballade. Jeg har mere set det her som værende en aktivitet, hvor jeg kunne udfolde mig og min interesse. Men generelt har Monty og senere Tamey bare skabt en god vibe i sig selv.

Jeg har aldrig været en del af ...øh.. fx. dem der røg, men jeg er glad for

at jeg har lært en anden kultur at kende. Når jeg ser "sådan en gruppe" på gaden, så ved jeg jo godt hvilke typer, der kommer mod en. Så har jeg fået den erfaring med, hvordan jeg skal være. Især i det her fælleskab, hvor der ikke er så mange etniske danskere. Jeg tror at det har gjort, at jeg ikke har haft så mange bekymringer. Jeg vidste jo hvad det var jeg ville møde i klubben.

Jeg ville nok ikke have hængt ud med de her drenge, der kommer fra et lidt hårdere miljø, hvis ikke det havde været for Tamey og Monty. Altså jeg har mange gange talt med dem omkring nogle problemer og hvad jeg vil med mit liv. Der har jeg brugt dem som nogle støttepersoner mere end jeg ville gøre med min familie. I klubben er der mere neutralitet. Det fedeste er at det starter med sporten fodbold.

Altså jeg har mange gange talt med dem omkring nogle problemer og hvad jeg vil med mit liv. Der har jeg brugt dem som nogle støttepersoner mere end jeg ville gøre med min familie.

BASIM

Basim er 21 år og bor i Vognmanskensmarken. Han er i gang med 10 klasse, EGU og vil gerne tage en HF og arbejde i politiet eller militæret.

Da jeg var mindre vidste jeg ikke hvad jeg ville med livet. En lille lort, forvirret. Jeg gik ikke til noget, kun fodbold i en lille periode, men blev uvenner med træneren. Jeg gik bare i folkeskole og så hjem.

Jeg var 15 år, da jeg mødte Da Wild Bunch. Jeg var en person der ikke rigtig kunne tænke sig om, en lille bandit der gik rundt og kedede mig med en salaminøgle. Gik og åbnede cykler, tog dem og smed dem igen. En lille balademager. Jeg hørte fra en ven at der skulle være en klub og jeg tog forbi – og kiggede lidt på, hvem der var der. Det endte med at jeg kunne lide det.

Senere hen, der ændrede det mig rigtig meget. Jeg fik en fornemmelse af at jeg skulle forandre mig lidt og sætte en stopper for det jeg gjorde. Et par år senere var der en druksag, hvor jeg og nogle venner drak en masse og jeg var i min egen verden – og det endte med at jeg mistede balancen og min ven blev sparket

ved et uheld. Vi forsøgte at hjælpe ham. Det endte med at jeg blev sigtet og blev idømt to måneders samfundstjeneste. Det gav mig et tilbageblik på, at hvis du færdes med personer, der ikke vil dig det bedste i livet, så skal du slet ikke være sammen med dem. Tamey og Monty har været meget hjælpsomme. Tamey kunne se på mig at der var noget galt og de hjalp mig med at forstå, hvad der skete i retten. Og de var sammen med mig fra start til slut i retsagen.

Da Wild Bunch har givet mig et indblik i mennesker her på Østerbro. Det kan helt klart anbefales i stedet for at stå på et hjørne og sælge stoffer og få sit liv ødelagt. Monty og Tamey er der for én. De snakker med én, hvis der er noget der går én på. Det sociale i klubben er meget godt. Det får én til at elske at være der. Det får én til at indse, at det ikke er værd at tage det liv og ødelægge det fremadrettet, men istedet være

Jeg var 15 år, da jeg mødte Da Wild Bunch. Jeg var en person der ikke rigtig kunne tænke sig om, en lille bandit der gik rundt og kedede sig med en salaminøgle.

et ordentligt menneske og tage i klub. Tal med de mennekser der er, gå i skole, elsk det du vil elske og i fremtiden er du succesfuld.

Idag er jeg en helt anden person, der har fået inspiration fra forskellige mennesker og indblik i, hvad det er for en verden vi lever i, i øjeblikket.

Mico

Mico er 20 år og bor tæt på Vognmandsmarken. Han er i lære som håndværker og bliver udlært i 2021. Han vil læse videre og være chef i eget firma.

Jeg blev smidt ud af 0. klasse fordi jeg havde smadret en eller anden, skiftede skole 2-3 gange og tog 10. klasse på Niels Brock. Der var masser af indvandrere. Du føler dig 100 procent hjemme, fordi der kommer ikke nogen efter dig. Det var et vende punkt, fordi jeg kom i fængsel for røveri. Jeg havde nogle venner og fik en pistol.

Jeg var iskold. Jeg har været vred hele livet. Jeg hader konflikter. Når man bliver undertrykt så danner man en vrede. Så røg jeg i fængsel. Jeg var sammen med nogen – de prøvede at stikke mig ned og brænde mit ansigt. Man tager skade af sådan noget. Jeg lærte meget mere om kriminalitet og du bliver meget mere voldsparat i fængsel. Betjentene var også fucked up, de sætter én i bås. I virkeligheden var jeg slet ikke sådan dengang. Jeg var meget stille og rolig. Jeg har aldrig gjort noget, hvis ikke det var en nødvendighed. Jeg føler ikke at jeg er den klogeste, men allerede som 15 årig kunne jeg se at der var en bagside af medaljen. At glorificere livet på gaden, det er en god ting, men det er mest dårligt.

Jeg stødte først ind i Tamay og Monty senere. Jeg kan ikke rigtig huske så meget, har fået PTSD. Men jeg mødte min barndomsven og fandt ud af at han var i en helt anden

verden – i den normale verden. Han var nede i klubben og så kom jeg derned. I starten var jeg en meget lukket person. Det er jeg stadig. Altså jeg har lært at blive mere en del af samfundet. Så begyndte jeg at tale mere med Tamey og Monty og de hjalp mig med at træffe nogle beslutninger. Når du er i det liv (på gaden), så er der noget der gør, at du godt kan lide det, samtidig med at du gerne vil væk. Man føler sig sikker i at være voldsparat og at tænke det værste scenarie. Så hjalp Tamey og Monty med sådan noget med følelser, for eksempel sådan noget med en kæreste. Man ligesom snakker med dem i stedet for med sine forældre, fordi de møder én i den rigtige højde.

Da Wild Bunch er ligesom et andet hjem for de fleste. Folk har andet at tage sig til i stedet for at gå på gaden. Så er der en voksen. Når Tamey og Monty fortæller om deres egen livshistorie, så sætter

det spørgsmål i andres hoveder. Kan der være andre måder at blive lykkelig på? Fordi folk er jo ikke lykkelige i gademiljøet. Der er masser af smerte bundet i det.

Jeg er på vej et ordentligt sted nu, men stadig er der ting der trækker. Heldigvis har jeg være fokuseret, er ved at gøre min uddannelse færdig, men jeg har levet dét der liv imens. Det er dobbelt hårdt. Tamey og Monty har vist mig, at der findes en anden verden og den kærlighed de giver, at de bare lytter. Jeg lytter også til dem og interesserer mig for dem. At jeg mødte dem fik mig til at tænke mig om en ekstra gang. Det hjalp mig rimeligt meget. Fordi man kan jo også godt lide spændingen ved det, men det er ikke så sjovt at sidde i fængsel. De også er gode til at gøre en sikker. For eksempel - jeg ville droppe ud af uddannelsen fordi min læreperiode har været fucked op. De sagde: Halo!- du er halvt igennem. Ellers havde jeg nok droppet ud.

Ramzan

Ramzan er 19 år, opvokset på Østerbro og går i 3.G. Han overvejer at læse videre til socialrådgiver.

Mig og 2-3 andre venner, vi hang ud på kildevældskolen. Det er vel for 4-5 år siden. Vi kunne se der var lys inde i klubben. Vi var blevet nysgerige og gik derind. De sagde at vi altid var velkomne. Ellers så hang vi bare ud på skolen eller rundt omkring på Østerbro.

Jeg har altid bare været den jeg er. Men dengang var vi lidt mere use-riøse og lavede lidt ballade. Ikke så noget man ikke måtte, men noget sjov ballade. Vi var meget aktive.

Tamey og Monty har givet os et sted at være, hvor vi ligesom holder os væk fra dårlige ting. Altså jeg har aldrig været i nærheden af sådanne ting, for jeg har ikke brudt mig om det, men så er det også mere på mine venners vegne. Det har været med til at hjælpe dem på rette vej.

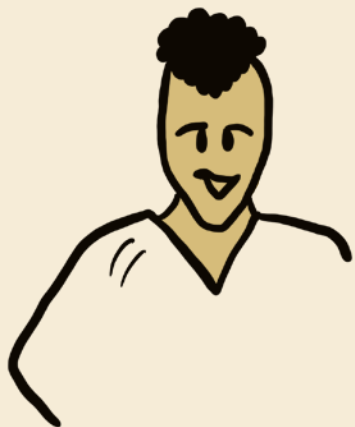
De holder os i kort snor og giver os mange friheder. Vi har masser af muligheder – de siger fx. Gør du det der... så går det ikke, så bliver du smidt ud resten af aftenen. Så du

får en valgmulighed. Du kan vælge at tage dig sammen. Der skal selvfølgelig være nogle regler der skal overholdes og det er det eneste de beder os om. Ellers kan vi gøre lige hvad der passer os. Jeg har ikke set dem som pædagoger. Jeg fandt ud af at de var meget åbne. De er ikke bange for at skjule noget. De sagde tingene som de var og så på den positive måde. Det gjorde at vi følte os trygge ved dem og begyndte at åbne os ved at snakke fx om piger. De har jo mere erfaringer end vi har.

Det har gjort mig til en mere åben person ift til folkeskolen. Fx ved at der er andre personer i samme rum fx ved fremlæggelser. Nu har jeg slet ikke noget imod det. Jeg har altid haft den tankegang at jeg skal aldrig ændre mig – og det er ligesom kommet fra dem af. Fordi de har aldrig ændret sig pga af andre. Det er også dét, der har motiveret mig til at være ligesom dem eller have have samme tankegang som dem.

Tamey og Monty har givet os et sted at være, hvor vi ligesom holder os væk fra dårlige ting.

Altså jeg har aldrig været i nærheden af sådanne ting, for jeg har ikke brudt mig om det, men så er det også mere på mine venners vegne. Det har været med til at hjælpe dem på rette vej.

Mehmet

Mehmet er 18 år, går i gymnasiet, dyrker styrketræning og arbejder i Fakta.

Jeg var 13-14 år og havde ikke fundet min identitet. Jeg havde ikke så meget ro i mig selv, hvem var jeg og hvor lå jeg i forhold til andre. Det er jo meget normalt i den alder og der fordrev jeg tiden med kampsport og jeg gik op i folkeskolen. Det lagde mine forældre vægt på.

Jeg blev introduceret til Da Wild Bunch af en kammarat, der var der henne et par gange om ugen. Så fik vi prøvet det af og fik snakket med Monty og Tamey. Så vi fik etableret den her relation med Monty og Tamey og siden da har det udviklet sig positivt. Jeg åbnede mig mere op for dem i takt med at jeg fandt ud af at jeg kunne stole på dem. Det skulle ikke ende ud med et eller andet bureaukrati med kommunen.

Man kan sige hvad man har lyst til. Det er voksne som jeg på det tidspunkt, anså for at være venner, så har man ligesom en trykforfølelse omkring dem. De vil en det bedste, det kan man godt mærke på dem.

De er kommet på mit niveau. De kan relatere og komme med argumenter, der giver mening for mig. De har ligesom gennemlevet det, som jeg er igennem og de formulerer det på en måde jeg kan forstå og respektere. Så det ikke bliver en voksen, der skal rette på mig eller skælde ud.

Idag hviler jeg lidt mere i mig selv. Min vennekreds er blevet mindre. Der er nogen stykker af dem der er med i Da Wild Bunch. Mit liv havde nok ikke taget en anden drejning hvis ikke jeg havde været der, men det er rare mennesker at have og som jeg sætter stor pris på. Men jeg ville ikke have endt ud i noget lort, hvis jeg ikke havde mødt dem.

Jeg åbnede mig mere op for dem i takt med at jeg fandt ud af at jeg kunne stole på dem. Det skulle ikke ende ud med et eller andet bureaukrati med kommunen.

Malek

"Ham der så lyset for enden af tunnelen" Malek er 25 år.

Dengang jeg selv var med, var mit boligområde et belastet kvarter, hvor vi ikke havde meget andet at se op til end de kriminelle, der var ældre end os. Det var jo "normalt" at lave ballade, når man fik støtte og anerkendelse fra dem, som man syntes var "seje".

I starten betød gadepædagogerne intet. De antastede os "unge fra kvarteret" ved at spørge, om vi var friske på at spille en fodbold kamp. Jeg var vel omkring 14 år dengang. Pludselig ville de mødes igen i næste uge og ugen efter. Så blev det med tiden 2-3x om ugen. Dernæst skulle man udveksle telefonnumre, så de vidste, hvor mange tilmeldte der var. Der har været tider, hvor vi ikke dukkede op, fordi "hvis de kom fra kommunen", hvad betød vi så egentlig for dem? Til tider har Tamey og Monty stået alene ude i kulden og regnen, trofast mødt op og har været ærgerlige over, at vi var nogle, der sagde vi kom, men så endte med

ikke at komme. De kom alligevel igen ugen efter, selvom det nok var et nederlag for dem.

Der har været en del kontroverser, inden Tamey og Monty fik lov til at blive en del af "indercirklen". De har stået på mål for mange verbale skænderier, hvor man har brugt det udvidede ordforråd, fordi man var sur. Uden det skal lyde som en kliche fra en dårlig film, så udover fodbold, madlavning, diverse aktiviteter sammen i klubben - så har øjenåbnerne for mig nok været, hvordan man kan tackle en situation alene med udveksling af ord i stedet for alt muligt andet.

Den måde de har tacklet enhver situation på har været en fed oplevelse, fordi man indser, at det her faktisk er mænd, der har livserfaring og som kan relatere til én selv. Personer der forstår sig på, hvad det betyder at begå sig på gaden. Kontornusseri kan have sine fordele, men det kan bestemt også have sine

Klubben har været et tilflugtssted. Et sted, hvor man ikke bliver overvåget. Et sted, hvor man kan være sig selv.

ulemper, når man ikke forstår sig på de unge. Overordnet er konflikt-håndteringen fra Tamey og Monty en af de fedeste og mest lærerige oplevelser.

Klubben har været et tilflugtssted. Et sted, hvor man ikke bliver overvåget. Et sted, hvor man kan være sig selv. Sige tingene som det er, og få et svar uden filter retur. Det har været stedet, som man har søgt tilflugt, hvor man normalt havde fundet på sin egen underholdning og få noget "spænding" ved at skabe ballade. Klubben har været med til at

løfte én i humør. Har været en vanvittig god sparringspartner mht. diverse udfordringer, man har haft. Nogle ting kan man ikke snakke med ens forældre eller ens venner om, enten fordi de ikke forstår en, eller ikke kan sætte sig ind i éns hoved. Klubben var ikke længere et sted, man bare kunne komme til. Klubben blev nærmest et andet hjem, fordi der var så mange fordele ved at være der.

Jeg står i evigt gæld til dem og Christoffer fra det tidligere projekt. De har været et forbillede for mig. På samme måde som jeg så op til dem, så ser min lillebror op til mig idag. Der findes ingen tvivl ift. at redde unge mennesker. Tamey og Monty har mødt mig som værende skeptisk og årvågen. Jeg "hader" alt, hvad der hedder overvågning og registreringer. Alligevel har de formået at få mig på rette kurs. Så meget, at jeg i dag ansættes indenfor staten.

De har været et
forbillede for mig.
På samme måde som
jeg så op til dem, så
ser min lillebror op til
mig idag.

LITTERATUR OG INSPIRATION

"Lær af de gyldne øjeblikke" – en håndbog i ledelse med mening. Af Charlotte Larsen, Steen Hildebrandt og Trine Beckett. 2015, Akademisk Forlag, København.

"Narrativ dokumentation" En metode til udvikling af pædagogisk arbejde. Janne Hedegaard Hansen. 2009, Akademisk Forlag, København.

"Opsøgende gadeplansarbejde blandt unge" – en håndbog om opsøgende socialt arbejde som metode. Ruth Borrits og Hans-Erik Rasmussen. 2012, Hans Reitzels Forlag, København.

"Ståbi 2020" Fritids- og ungdomspædagogikkens Ståbi. Forlaget tokeagerschoug.dk. Dafolo 2020.

De aktiviteter vi lavede sammen gik bogstaveligt talt ud på, at vi brugte energien på andet end at lave ballade og drengestreger.

De har jo ageret som værende den storebror, som jeg aldrig har haft. Jeg tør slet ikke tænke på, hvor vi alle var endt henne, hvis de aldrig havde taget fat i os. Kort sagt har de været med til at udvikle drengerøve til mænd.

Vi ser ikke Tamey og Monty som pædagoger, vi ser dem som personer, ik? Altså en pædagog, det er en autoritet, én der skal holde øje med én og holde én i nakken. Holde én i kort snor. Altså det gør Tamey og Monty også, men man har stadig sin frihed – og det er det positive ved klubben. Det er derfor at folk kommer der i stedet for i en anden klub, hvor man skal melde sig ind med CPR nummer og man skal ind i et register. Det ønsker folk ikke.